

ACC. N:R M. 10673: 1-2.

Landskap: Småland Upptecknat av: Praquar Nilsson
Härad: Albo Adress: Målaskog
Socken: Vislanda Berättat av: _____
Uppteckningsår: 1948 Född år 1912 i Vislanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lörbuggning.

s. 1-2.

Lövuggning.

1.

Till skördarbetet i äldre tider hörde även lövuggning, (höstalöv, snöalöv.) Lövet skulle utgöra vinterfoder för får och getter.

Men i och med fårskötselns fullbakning i början av 30-talet, har detta arbete på gäst som förbrunnit. Arbetet började i slutet av juli, (efter höstlätterns slut) och pågick sedan till man tuggit på många hävar, som ansågs vara tillräckligt för det antal djur man hade.

Man beräknade 200 hävar till varje får. Det har berättats att när forparen Jon i Tunnvången (Tresvången) Tublamåla, Vislanda,

tvistade löv hade han utvid en
träpinne med sig, på vilken han
stak ett hack för var 20-de kärve
han högg. På så sätt höll han
räkningen.

Både större träd och mindre buskar
högg man ner och bredde löv på.

Björk och asp var det bästa
lövet men även rönn och ask
tyckte jäven om.

En person kunde kvista och
binda c:a 200 kärvar löv om dagen.

Skäroarna toskades ut på torke.

Den ved, som man fick vid
lövuggningen kallades "lövved."

Lövet bredades av med en s. k.
lövkniv (risbit) Fig. 1. →

